

Ω, τρικυμία τῆς καρδιάς μου
Καὶ τῆς ψυχῆς μου πόνε ἀπέ! — —
Ω, Ἔρωτα κακοῦργε, δολοφόνε!
Μοῦ ἔμπηξες τὸ μαχαίρι στὴν καρδιά
Καὶ δὲ μ' ἀφίνεις ν' ἀγαπήσω ἄλλη πιά.

ΔΡΑΜΑ 31. ΓΙ'. 27

ΑΕΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΣ

ΧΑΡΑ

ΣΤΗ ΔΑ Μ Μ. ΠΟΥ ΤΟ ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΕ

Νὰ καὶ μιὰ μέρα δίχως κακοκαίρι!
Διαλύθηκεν ἡ μαύρη συμφορά,
Καὶ πρόβαλε στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρι
Τ' ὀλόφωτο, πὸν τὸ καλοῦν Χαρά.

Χαρά· καὶ φωτολάμπανε τὰ μέρη
Πὸν φώλιαζαν σκότη θανατερά·
Ω! ποῖος τὸ εἶδε, πέστε, ποῖος τὸ ξέρεε
Τ' ἀστέρι π' ὀνομάζοντε Χαρά!

Μαύρη ἡ ζωὴ μου μέσα σὶδὸ σκοτάδι·
Καὶ γιὰ καλό, τῆς Δυστυχίας τὸ χάδι, . . .
Μά, νά, λάμπει ἡ Χαρά πρώτη φορά!

Πὼς μὲ θαμπώνει, πὼς μὲ συνεπαίρνει
Τὸ φῶς της, πὸν μὲ φέρνει, πὸν μὲ σέρνει, . . .
Ω, ποῖος τὴν ἔχει νοιώσει τὴ Χαρά!

ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΥΛΛΑΣ